

(המשך מעמוד 21)

עצבני, אני הרסתי לו את התיאבון. אמרתי לו כל מה שאני חושב עליו, שהוא בעצם אפס אחד גדול שקיבל נכסים בירושה, אבל זה לא מספיק בשביל לחשוב שהוא אחד מגדולי הדור. היתה זו ללא ספק, הפגישה ששברה את גב הגמל. מייד לאחר מכן קיבל איתן טל-פון דחוף מירושלים, מאביו שביקשו לשוב ארצה מפאת מחלתו. כשהגיע ארצה, חיכו לו בנמלי-התעופה בלוד חתן נוסף של גי-

גרוש לצקי

החתן השיג את שלו

טר, עורר-הדין יצחק שוויגר, שהיה מלווה באמו של איתן ובנהגו של גיטר. איתן נלקח מייד אל הפסיכיאטר פרופסור ברי דנהיימר, והלה המליץ לאשפוז במוסד סגור. הוא אושפז בתל-אסא שבדמתיגן. על פרשת אישפוזו של איתן לצקי, שנ עשה ללא ציראישפוזו ובניגוד לחוק, נכתב בזמנו בפירוט (העולם הזה 1907). איתן לצקי שוחרר מן המוסד, והחזיר אליו את אשתו, ביקסי, אשר חזרה קודם לכן לגור עם הוריה, דומה היה כי הוזג הצעיר יישר את כל ההדורים ושם לחיות את חייו כמקודם, לפני התערבותו של המיליונר השתלטני.

החותן המאשפז

— אושפז

כך היה, אך לא לזמן רב. ביום השני השבוע עמדו להתקיים גירוי שיהם של איתן וביקסי. האב השיג את מטרותו, אם כי במחיר יקר. תמורת ה-400 כמותו לגט קיבל איתן את דירת-הפאר של הוזג ברחוב ליפסקי, ששווייה היום כ-400 אלף לירות. על כל תכולתה, המוערכת בכמה מאות אלפי לירות נוספות. כן שוחרר האב מדמי-מוגנות בעבור בתו, עד שתגיע לפירקה. בהתחשב בעובדה שהוא שילם עד למועד הגט 400 לירות בחודש, מגיע סכום זה ל-200 אלף לירות. כמירכן קיבל, על-פי הסכם-הגירושין, 40 אלף לירות במוזמנים, ואת תיק ההשקעות וניירות-הערך שהיו משותפים לו ולי-אשתו, בערך של 80 אלף לירות. כך הפך קיבל למיליונר בזכות עצמו. אך יש לשער שמה בנו גיטר, החותן שבאמצעות קשריו הכניס את חתנו לבית-חולים לחולי-גנפ, אינו מסוגל כיום לה-עריך את גודל הישגו. הוא עצמו מאושפז כעת בסנטוריום בשווייץ, לשם הוכנס בי-עיקבות התמוטטות-העצבים שבה לקה כתוצאה מפרשת-החברה לישראל.

ספורט

כדורגל

כדורמוח

בזמן הכנותיה של נבחרת ישראל בי-כדורגל למשחקי אסיה בטהרן, הבחין מאמן-הכוכר של השחקנים, סא"ל (מיל) עמוס בריחמא, כי שניים משחקניו הם בעלי "סבירות ללקות במחלת-לב".

בריחמא הבחין כי השחקנים שלום שוורץ מהפועל חדרה, ועודד מכנס (18) ממחברי נתינה, מתקשים להתאושש לאחר אימוני-הכוכר של הנבחרת. בדיקת ה-דופק העלתה כי השניים חייבים לעבור באופן דחוף בדיקות וטיפולים. הם נשלחו חו לבדיקות במכון-הלב, ושם הרגיעו את השחקנים, ונאמר להם כי ליבותיהם איתנים, אולם בשל הסבירות האמורה עליהם להיזהר בפעילותם.

שני השחקנים ממשיכים לשחק בקבוצותיהם, למרות שמאז תחילת משחקי ה-ליגה נעדרו מרוב המישחקים. שניהם ממשיכים לשחק גם בניבחרת, אולם מאז ה-בדיקות הם נזהרים יותר באורח חיים כדי לא להכביד על הלב, וכדי שהתאור שישותם לאחר מאמץ תהיה מהירה.

השחקנים מקבלים את ההגבלות בהבנה רבה, ביודעם כי אכזבתו הקשה של בריחמא היתה לטובתם בלבד.

למעשה היה צעדו של בריחמא, שנגסק לפני חודשיים, בהזקת חריג, משום שאף אחד מאנשי-המקצוע המטפלים בכדורגל-

קורבן בלומנטל

הבדיקה לא נערכה

גים הישראליים לא העלה כלל בדעתו כי הם עלולים ללקות במחלות כאלו. הם נאחזו בתיאוריה של מומחי כושר-גופני, הגורסת כי כל העוסק בספורט מחוסן ממילא מכל נטייה למחלת-לב. סברו כי בעיקר אמורים הדברים לגבי ספורטאים צעירים. והרי בכדורגל הישראלי, רק מעטים ממשיכים לשחק אחרי גיל ה-שלושים.

מוות עד המיגרש. כל תיאוריה היא כמובן טובה ויפה, עד שהמציאות טופחת על פניה. חודשיים לאחר שגשלוהו ה-כדורגלים הראשונים לבדיקות-לב יסרו דיות, קרה הדבר לכדורגלן הפועל פתח-תיקווה שחקן ניבחרת-הנוער לשעבר, מאיר בלומנטל ז"ל.

ביום החמישי שעבר לקה בלומנטל ב-שבץ-לב, בתחילת האימון של קבוצתו, ממש בעודו משתתף בריצת-החימום. מיקרה טראגי זה, שהיכה בהלם את חוגי הספורט בארץ, פתח מייד ויכוח ציבורי סוער, שנושאו הרפואה הספורט-טיבית בארץ, כגורם היכול למנוע תופי-עות מצערות כמו זו.

במהרה הוברר כי בלומנטל ז"ל נפל, למעשה, קורבן לזליזול הפרשע של האחרים על הספורט בארץ לגבי עריכת בדיקות רפואיות יסודיות קבועות ל-ספורטאים. בלומנטל, שחש בשבועות האחר-רונים דקירות באיזור החזה שנלח, בהמ-צלת רופאה-מישפחה שלו, הליבדק במכון לרפואה ספורטיבית של מכון וינגייט, המנוהל ע"י ד"ר חנה פאפרו. אך הוא לא ניגש לבדיקה. מאמנו בקבוצה, בועז קופמן, לא התעניין אם הלך השחקן ל-

דיקה או לאו. ולאחר מיקרה המוות הודת קופמן כי לא שאל את השחקן בדבר הבדיקה, והניח כי ניגש לעבור אותה. לזכות הפועל פתח-תיקווה ייאמר, כי זוהי אחת האגודות היחידות בארץ ששלחה את כדורגלניה לעבור בדיקה יסודית בי-מכון. אולם גם היא לא הקפידה שכולם ייבדקו. בין אלה שלא נבדקו היה גם בלומנטל ז"ל, שהסתפק בבדיקה השיגור-תית של הרופא המטפל בקבוצה, ד"ר יעקב קובו, לפני חודשיים — שבוע לפני תחילת משחקי הליגה.

לעומתה קיימות בליגה הלאומית קבוצות שאינן דואגות כלל כי שחקניהן ייבדקו אפילו פעם אחת בשנה. סקר קצר בקבר-צות מגלה תמונה מצערת, המשקפת את הוילזול הכללי ביחס לבדיקות רפואיות יסודיות לספורטאים.

פרט מוזר נוסף: רופאים חותמים באופן אוטומטי על טפסי-הרשמה להתי-אחדות לכדורגל.

תופעה חמורה זו שכיחה בעיקר בקרב אגודות בליגות הנמוכות, המבקשות לה-סוך כסף על כל ביקור של שחקניהן אצל רופא. תחת זאת מביאים מנהלי-הקבוצות ואלה תומכים עליהם תמורת במרוכז, וכולל חותמים עליהם תמורת תשלום כולל סימלי, מבלי שיבדקו כלל את השחקנים.

להתאחדות לכדורגל אין מנגנון-פיקוח, לבדוק אם השחקנים נבדקו או לאו. היא מסתפקת רק באישור הרופאים על טופסי-הבקשה להוצאת כרטיס-שחקן.

על היעדר מנגנון-פיקוח זה התריע לא-פעם בעבר פרופסור עזרה זוהר, ממנהלי מכון הטר בתל-השומר. אך טענתו של הפרופסור המומחה, כי אימוני-כוכר ללא פיקוח עלולים רק להזיק, לא הגיעו איש מהמונים על הכוכר הגופני בארץ, להציע הקמת מנגנון-פיקוח כזה.

סירדי אימון לקויים. פרופסור זוהר, אבי המהפכה-השקטה בצה"ל בכל הנוגע לתזונה ורשתיה נכונה של חיילים, טוען שקיימות תופעות-לואי נוספות, הקשורות במציאות שבה שריו הספורט הישראלי, והעוללות להזיק לספורטאים.

בגלל היעדר תאורה ברוב מיגרשי-הכדורגל בארץ, נאלצות קבוצות-הכדורגל

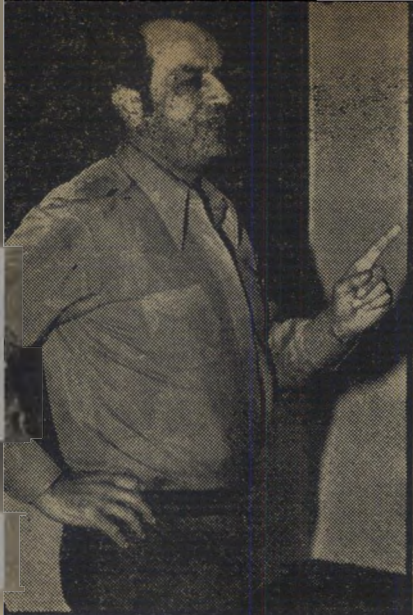
כדורגלן מכנס

הבדיקה גילתה —

לערוך את מרבית אימוניהן במשך עונת החורף בשעה שתיים בצהריים, כדי להסי-פיק ככל היותר לפני רדת החשיכה. מר-בית השחקנים באים לאימונים אלה היישר ממקומות-העבודה שלהם.

פרופסור זוהר טוען כי כדורגלן חייב לנוח לפני תחילת כל אימון ואימון לפ-חות שעה אחת, כדי שגופו יהיה רענן ומסוגל לקלוט את מאמץ האימון ללא חשש שיינזק מכך.

השעות שבהן נערכים אימונים אלה אינן מתאימות גם בגלל סמיכותן הרבה לשעות ארוחת-הצהריים, וגם שחקנים רבים הבאים לאימון כשכרסם מלאה, פרפסור זוהר טוען כי ספורטאי חייב לשמור רוח-זמון של ארבע שעות לפחות בין הארוחת-הצהריים, אפ-לא-כן, המזון אינו מתעכל בצורה תקינה, החלק שאינו מצליח להתעכל ולהיספג בשרירים הופך שומן, ככל שיישמע הדבר פאראדוכסלי. אצל ה-

פרופסור זוהר

מנגנון-פיקוח — חובה

ספורטאים אלה, החייבים להיות גטוליי-שומן, אפשר להבחין בקפלים שאינם גר-אים לעין מלבט ראשון, ואחוז השומן ה-סמוי בגופם גבוה.

קיימת תופעה חמורה נוספת. הקבוצות אומנם אוסרות על שחקניהן לאכול ארו-חה דשנה לפני האימון, אך הן מעודדות זאת לאחריו, ואחרי ארוחה כזו הולכים השחקנים במשותף לסאונה. דבר זה עלול להזיק לא רק ללב, אלא גם למוח.

אחרי הארוחה נכנסים השחקנים לסא-ונה כאשר גופם עדיין לא עיכל את המזון, ולכן זורמת תיגבורת הדם באורח טבעי לאיזור הקיבה. אולם כאשר הגוף נמצא באיזור חם — סאונה או מקלחת חמה — הרי בגלל החום זורם הדם כלפי החלק התחתון של הגוף, והתרכוזת הדם מקטי-בה כלפי מטה עלולה לרוקן את החלק העליון — איזור הלב והמוח — מוריימת דם. הדבר אינו יכול אומנם להביא למוות מייד, אך הוא עלול להוות סימפטום של מחלות לב ומוח.

איר אדם בהוד. מרבית הקבוצות בליגה הלאומית שולחות את שחקניהן ל-סאונה, מתוך הנחה מוטעית שבילוי זה עוזר לשמירה על הכושר הגופני. פרופסור זוהר קרא לכל הקבוצות להפסיק לאלתר את השימוש בסאונה, העלול להזיק גם לשחקנים הבאים לשם על קיבה ריקה. בינתיים, בגלל אדישותם של מוסדות הספורט בארץ, והתהליך האיטי של קבלת החלטות ויישומן, עדיין לא עיכלו ראשי הספורט את ההזנחה במישור הרפואה ה-ספורטיבית, כולל הפיקוח הכרוך בכך.

כדורגלן שוורץ

— סבירות למחלות-לב

הם משולים כעת לאותם ספורטאים המקנחים זיעתם בצאתם מן הסאונה, מבלי לדעת עד כמה הזיק להם הדבר. אבל זיעתם של ראשי הספורט קרה מאד-הם עדיין שרויים בהלם, לאחר מותו של מאיר בלומנטל הצעיר. פטירתו הטראגית של השחקן הצעיר הדי-ליקה אור אדום.